

[Yvonne Herløv Andersen]

med socialministeren. Vi må have fastslået, hvilke grupper der skal friholdes, så det bliver fuldstændig klart, hvordan vi skal administrere dette, så det ikke bliver for omkostningskrævende.

Men jeg er specielt interesseret i at gå ind i et samarbejde med lægerne ude i lægehuse og i de private konsultationer, fordi problemet ligger, synes jeg, på det niveau, hvor lægen skriver recepten ud. Måske skriver han mange gange – det er i hvert fald en almindelig opfattelse, når man kigger ind i medicinskabet hos en folkepensionist – unødvendig meget medicin ud, og man må sikre sig, at dette ikke bliver en tilskyndelse til det.

Som sagt, ud fra ønsket om at få noget af det provenu ind, som vi tabte i lørdags, kan CD medvirke til forslaget, og vi ser i øvrigt frem til et udvalgsarbejde, der kan afklare nogle af disse ting. Jeg håber også, vi kan få andre vinkler ind, specielt omkring lægebejningen.

#### Aase Olesen (RV):

I bemærkningerne til dette lovforslag angiver ministeren, at det er et af regeringens mange bidrag til at rette op på ubalancen i den danske økonomi. Jeg troede ellers, jeg havde hørt den samme regering sige, at man ikke kunne rette op på økonomien ved at lave nye skatter og afgifter. Det har vi faktisk taget for gode varer, og derfor undrer det mig meget, at man kommer med dette forslag nu. Det er jo egentlig blot en ny afgift på de mennesker, som har behov for receptmedicin.

Hvis det kun drejede sig om at få penge i kassen, hvorfor så ikke lægge 5 kr. på al håndkøbsmedicin? Det kunne man da lige så godt. Man må formode, at de mennesker, der kun har brug for håndkøbsmedicin, er mindre syge end dem, der er nødt til at gå til lægen og få ordineret medicin.

Det radikale venstre er ikke ukendt med at føre sundhedspolitik via afgifter. Det mener vi faktisk er såre velplaceret på en række områder, jævnfør vores holdning til spiritusafgifter, tobaksafgifter osv. Jeg vil godt spørge ministeren, om hun virkelig kan argumentere med, at der er nogen form for sundhedspolitik i dette her. Er der nogen, der tror, at overforbruget af medicin her i landet – det må vi nok konstatere at vi har – vil formind-

skes? Kan ministeren overbevise os om det i udvalget, så skal vi gerne se på det. Jeg er meget bange for, at ministeren vil komme til den konklusion, at det vil der ikke være tale om. Tværtimod har forslaget en række besværligheder ved sig. Der er masser af kontrolforanstaltninger, der skal etableres. Der vil være administration for apotekerne, og folk vil opleve det som en særskat på sygdom. Derudover vil afgiften virke skævt i forhold til prisen på de forskellige typer medicin. Altså 5 kr. betyder ikke lige meget, hvad enten man køber medicin til 50 kr. eller til 5 kr.

Jeg tror, vi skal en anden vej, og derfor vil jeg ligesom hr. Taanquist sige, at dette forslag er en udmærket anledning til at få diskuteret virkningerne af det, vi gennemførte i 1980–1981 omkring tilskudsprocenten, og de ekstra tilskud, vi gav til pensionister. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi sætter os ned og vurderer, hvad det var, vi gjorde, og hvordan det indvirkede på forbruget, hvordan det indvirkede på medicinpriserne. I det radikale venstre har vi nemlig en temmelig sikker formodning om, at selve tilskudsprocenten har betydning for priserne. Vi ved, at man i Danmark har nogle af Europas, hvis ikke Europas højeste medicinpriser. Det er ikke så mærkeligt, når vi har den meget høje tilskudsprocent. Man kan slutte helt omvendt: vi har meget, meget lave reelle priser på biler, fordi vi har meget store afgifter. Der er altid en sammenhæng mellem tilskud og afgifter og de reelle priser på varerne.

Hvordan virker tilskudsprocenten på lægeordinationen? Det synes jeg er meget vigtigt at få diskuteret. Jeg tror altså, at dette forslag kan være en udmærket anledning til at diskutere det. Det kan meget vel være, at vi kan finde besparelser på området, men ikke i form af denne helt banale afgift.

#### Wilhelm (VS):

Det vil næppe undre indenrigsministeren, at hun heller ikke kan regne med VS' medvirken til et forslag som dette her. Det blev sagt af den forrige ordfører, at det af nogle bliver oplevet som en særskat på sygdom. Jeg har svært ved at se, at det skal begrænses dertil. Jeg mener, at det klart og tydeligt er en særskat på sygdom. Lad os da bare sige det ligeud. Det er ikke bare et spørgsmål om